

Posudek oponenta

Adéla Kubešová

Morálnost sebevraždy aneb život a smrt na miskách vah

Bakalářská práce

UK FHS, Praha 2023

Adéla Kubešová předložila bakalářskou práci, jejíž téma („morálnost sebevraždy“) nebylo prostě jedním z možných, ale vyplynulo z mezní situace, v níž se jí filosofie ukázala jako cesta, a z celku práce můžeme soudit, že se cesta filosofie osvědčila, ale osvědčila se i autorka jako ta, která se snaží téma řešit v autentickém a zároveň standardy bakalářské práce naplňujícím dialogu s pěti představiteli tradice filosofického myšlení. Horizont její cesty nám přibližuje následující teze: „A právě z této perspektivy hledání toho nejlepšího (rozuměj: Sokolova pojetí etiky jako hledání toho nejlepšího, pozn. TK) chci prozkoumat problém sebevraždy ve své práci. Rozsah práce mi neumožňuje věnovat se podrobně historii vývoje pohledu na sebevraždu v oblasti filosofie, ale v následujících kapitolách představím několik nejznámějších filosofických postojů.“ Není možné neocenit snahu korektně zreferovat a komentovat zvolené, pro téma jistě reprezentativní texty, při čemž demonstrovala pro bakalářský stupeň pokročilou kompetenci v práci s filosofickými prameny různé provenience.

Na bakalářské práci oceňuji i snahu o samostatné, poctivé promýšlení tématu, které se nesnaží o legitimizaci prostřednictvím souladu s vybranou interpretační literaturou. Pozoruhodná je i intuice, s níž zahlédla možnosti tematizace otevřené v díle Davida Huma. Nemohu však nezmínit její úvahu v podkapitola **6.1 Humeovo pojetí smrti**. Tam autorka dle mého poněkud odvážně tvrdí, že „Hume byl velmi ovlivněn buddhismem, z čehož vyplývá i jeho chápání smrti – věřil v reinkarnaci. Nepřipouštěl si myšlenku, že by naše smrt znamenal úplné zničení naší existence.“ (s. 33), což „dokládá“ citátem z eseje 'Of the Immortality of the Soul': „*What cruelty, what iniquity, what injustice in nature, to confine thus all our concern, as well as all our knowledge, to the present life, if there be another scene still waiting us, of infinitely greater consequence ? Ought this barbarous deceit to be ascribed to a beneficent and wise Being?*“ Z pouhého povědomí o Humově vymezení tématu eseje a z bezprostředního kontextu citované teze musí být zřejmé, že se jedná o velmi explicitní kritiku křesťanské doktríny, v němž však nezaznívá ani náznak jakéhosi příklonu k reinkarnaci. Otázka pro obhajobu tedy zní, na základě jaké textové evidence (či nějaké interpretace ze sekundární literatury?) může tvrdit, že Hume byl velmi ovlivněn buddhismem.

Bakalářskou práci Adély Kubešové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení mezi výborně a velmi dobře.

V Praze, 17. 9. 2023

PhDr. Tomáš Kunca, Ph.D.